

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853
 APARE SĂPTĂMÂNĂ

2 ex. (Of.)
 Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român
 Sibiu

Abonamentul:
 Un an 300 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
 Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
 se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
 refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Preț Str. Șaguna 8
 un șir petiț 6 Lei p... dacă se publică
 de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
 se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
 Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 12.515—940.

Concurs

Se publică Concurs cu termen de opt zile, pentru ocuparea Parohiilor din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, vacante la această dată, precum urmează:

De clasa I-a:

1. Avrig I,	parohie protopopească din protopopiatul Avrig	Avrig
2. Dobra	" " " "	Dobra
3. Brașov I	" " " "	Brașov, salar dela biserică
4. Zărnești III	" " " "	Bran
5. Brașov-Cetate	" " " "	Brașov
6. Țințari II	" " " "	Brașov
7. Poiana III	" " " "	Mercurea
8. Jina II	" " " "	Mercurea
9. Tilișca I	" " " "	Săliște
10. Rășinari I	" " " "	Sibiu
11. Sibiu Suburbial Iosefin	" " " "	Sibiu
12. Șinca nouă	" " " "	Olt

De clasa II-a:

1. Moeciul de jos	din protopopiatul Bran
2. Gușterița	" " Sibiu
3. Vale	" " Săliște

De clasa III-a:

1. Glâmboc	din protopopiatul Avrig
2. Podele	" " Băița
3. Săliștioara	" " Băița
4. Trestia	" " Băița
5. Nevoies	" " Băița
6. Corbi	" " Avrig
7. Văleni	" " Cohalm
8. Voia	" " Geoagiu
9. Valea Iepii	" " Geoagiu
10. Almașul de mijloc	" " Geoagiu
11. Almașul mic de munte	" " Geoagiu
12. Leșnic	" " Deva
13. Tâmpa	" " Deva
14. Vulceș	" " Deva
15. Ruda-Hunedoara	" " Hunedoara
16. Federi	" " Hațeg
17. Mag	" " Săliște
18. Turnisor	" " Sibiu
19. Baia de Criș	" " Zarand
20. Grohot	" " Zarand
21. Tomnatecul de sus	" " Zarand
22. Ribicioara de jos	" " Zarand
23. Cănelul de jos	" " Deva
24. Sâmbăta de sus apus.	" " Făgăraș
25. Rodbav	" " Făgăraș
26. Furcșoara	" " Ilia
27. Florești	" " Târnava-Mare
28. Beșa	" " Târnava-Mare
29. Câmpuri-Surduc	" " Ilia
30. Țopa	" " Sighișoara
31. Certejui de jos	" " Ilia
32. Mercheașa	" " Cohalm
33. Comana de sus	" " Olt

Ceice doresc să candideze la unul din aceste posturi, își vor înainta Consiliului Arhiepiscopesc cererile de concurs, însoțite de actele personale și de pregătire teologică: Extras de naștere, Certificat de botez, Certificat de naționalitate, de studii secundare, de pregătire teologică, Diplomă de capacitate preoțească și alte eventuale acte recomandatoare, specificând îndreptățirea de a concura la postul vacant respectiv.

Au drept să concureze preoți refugiați și expulsați din teritoriul ocupat al Arhiepiscopiei, precum și alți candidați din Arhiepiscopie, cari îndeplinesc condițiunile reglementare în Arhiepiscopia noastră.

Toți solicitanții sunt obligați a-și cere incuviințarea Chiriarhului de a putea fi candidați.

Solicitanții la aceste posturi din teritoriul ocupat, refugiați ori expulsați, proveniți din parohiile vechi ale teritoriului ocupat vor anexa la cererea de concurs o declarație față de doi martori, că se obligă a se întoarce la posturile lor, îndată ce se va exopera pe cale diplomatică asigurarea că guvernul maghiar le garantează posibilitatea continuării activității lor preoțești în posturile, în care au fost instituți legal și canonic. Astfel de slujbași în caz de alegere la unul din posturile vacante de mai sus, se vor considera renunțați la postul nou și cu avizul Consiliului Arhiepiscopesc se vor întoarce la vechile lor posturi în teritoriul ocupat.

Sibiu, din ședința bisericească, ținută la 12 Noemvrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Semnele vremii

Evenimentele sguuitoare se țin lanț. În lume continuă cu sălbătăcie războiul care nimicește și răstoarnă toate rânduielile vieții omenești. La noi în Țară se rostogolesc pe rând întâmplări cari răvășesc adânc și dureros înjghebările în cari se desfășura, cu aparență de stabilitate și de siguranță, viața neamului nostru.

Avansarea colosului rusesc și bolșevic a cutropit la sfârșitul lui Iunie a. c. partea de Răsărit a Țării, aducând un regim de robie și de nesiguranță peste milioane de Români și aruncând pe drumuri de bejenie și de mizerie zeci de mii dintre ei.

De abia au trecut două luni și o altă lovitură la hotarele dinspre Apus a adus pe capul altor milioane de frați cea mai barbară și mai sângeroasă năvălire. Vaetele și lacrimile pornite din nenumărate inimi românești, amestecate cu scărșnete de fiară ale asiaticilor, cu împuscăturile, cu limbile de foc ale bombardelor incendiate, se ridică în văzduh ca cel mai apocaliptic și mai înfiorător tablou. Între hotarele îngustate ale Țării, care trebuie să strângă cu milă de mamă la sânul ei alte sute de mii de refugiați și să primească cu ospitalitate nenumărați străini, sgârcenia unui an puțin roditor transformă pentru cei mulți și săraci într'o grea problemă întreținerea existenței.

Și când ni se părea că sarcina greutăților este peste măsură de grea, iată că o nouă încercare înfricoșată vine peste noi. Un cutremur de proporții înspăimântătoare, întâmplat în noaptea de 9 spre 10 Noemvrie, dărâmă părți mari din orașe, nimicește sute de vieți omenești și schilodește mii; lasă fără adăposturi sute de mii de oameni. Panciu e distrus întreg, Focșani, Câmpina în mare parte, distrugerii mari s'au întâmplat în București, Ploești, Craiova etc.

Natura și-a dat mâna cu istoria ca să ne biciuiască. Cum pot fi interpretate aceste nenorociri catastrofale ce se țin lanț, dacă nu ca pedepse dumnezeiești? S'au răscolit atâtea patimi în noi, oamenii au devenit atât de orgolioși, atât de exclusiviști, atât de neîngăduitori între ei, încât viața societății omenești a devenit imposibilă. Dumnezeu în marea lui milă încearcă să ne mai trezească prin asemenea sguiduri, să ne facă mai buni, mai puțin dușmănoși, mai deslipiți de măririle și bunurile acestei lumi, mai absorbiți de gândul la viața noastră viitoare. Sunt mijloacele extreme prin cari caută să facă din nou viața omenească posibilă pe pământ. De nu le vom lăsa să pătrundă adânc și temeinic în conștiința noastră, ne vom pierde în chip fatal.

Omenirea s'a recules de multe ori pe buza unor astfel de prăpăstii. Fluturarea înfricoșată a sfârșitului

printre crepăturile unei lumi sguidite puternic de mâna lui Dumnezeu sau de forțe ce lucrează cu îngăduința lui, au ridicat în sufletele omenești atâtea credință, atâtea seriozitate, atâtea noblețe, încât au putut naște din asemenea catastrofe noi și importante evuri istorice. Experiența apocaliptică, aduimcarea sfârșitului și a judecării dumnezeiești, au fost totdeauna până azi izvorul de putere a unor mari epoci istorice, strălucite prin ordinea superioară și prin prestațiile lor pe planul spiritual.

Va fi de astă dată altfel? Este omenirea atât de înrăită încât să nu mai fie în stare să se renască din cenușa pe care o lasă pustiirile de azi?

Răspunsul sigur la aceste întrebări nu ni-l va putea da decât viitorul. Noi credem însă că nu s'au stins din omenire toate rezervele cari ar putea-o ajuta să-și recapete credința în Dumnezeu, iubirea adevărată de oameni, solidaritatea noastră. Spondaneitatea cu care au sărit detașamentele de legionari în ajutorul victimelor catastrofalului cutremur, lucrând zi și noapte cu cele mai mari sacrificii, sunt un semn că inima românească renaște, că e departe de acea uscăciune din urmă cate să facă necesar sfârșitul.

Stricăciunea, indiferența, solzii pe ochii spirituali, orbirea magică produsă de rațiune și de orgoliu sunt însă atât de groase în urma atâtor zeci de ani de educație greșită, încât nu pot fi înlăturate cu mișcări blânde din partea lui Dumnezeu, ci numai cu intervenții aspre și dureroase.

Această orbire vrăjitoarească pusă pe ochii sufletului omenesc de rațiunea orgolioasă, vor face cu siguranță și azi pe unii să nu vadă prezența lui Dumnezeu în spatele nenorocirilor ce ne-au încercat. Deși asemenea crize ale lumii văzute sunt cele mai puternice argumente pentru existența lui Dumnezeu, — apocalipse, descoperiri în adevăratul înțeles al cuvântului — se vor sustrage și acum unii de sub forța evidențelor. Dar vai de lume de vor fi mulți de aceștia.

Pe unii îi va stăpâni mai departe ideea iluministă despre lume, ca natură perfect încorsetată în legi imutabile cari explică tot, cari nu lasă loc de mister în ea. Dar optimismul acesta îngust, pozitivist, siguranța aceasta într'o natură pe care ar putea-o omul perfect stăpâni prin mărirea legilor ei, își avea îndreptățirea lui până nu s'au ivit eșecurile, crizele, tulburările economice, sociale, politice, pe cari nu le mai poate vindeca nimeni și cari provin în mare parte din deslănțuirea tehnică a uriașelor forțe ale naturii. După atâtea eșecuri omul de azi își dă seama că nu poate stăpâni natura, că ea nu e un întreg armonios, monoton, decurgând după

legi precise. Omul de azi își dă seama că așa ca persoana lui, și natura este o enigmă capabilă să ne rezerve multe surprize. Cum spune același H. Sauer: «Istoria universală împreună cu realitatea cosmică cuprinde în baza creației puțința să poată fi pentru om tulburată sau liniștită de Dumnezeu» (O. c. p. 554).

Natura nu va fi niciodată deplin cunoscută și stăpânită de om, nu pentru că timpul istoric ar fi prea scurt pentru a cunoaște omul toate legile ei, ci pentru că chiar dacă ar trăi omenirea în infinit, n'ar putea reduce întreaga natură la legi constante, mecanice. Așa cum legile după cari trăiește în parte sau o parte din ființa omenească nu pot pretinde că întregă ființa omenească trăiește sub legi și e explicabilă prin ele, ci sunt taine în ea cari influențează și legile, la fel e și cu natura. Sânt în ea adâncuri și forțe dincolo de legi, sunt influențe spirituale bune sau rele asupra ei, cari ne fac să înțelegem de ce elita cugetătoare de azi a ajuns la o altă concepție despre lume: lumea ca enigmă, ca taină.

Desigur dacă această concepție reține pretenția omului de-a stăpâni deplin natura, ea nu trebuie să ne ducă la un fatalism în raport cu ea, cum precizează H. Sauer. Ci vom lucra conștiințioși și respectuoși în cadrul ei, ca în cadrul unei mari lumi a lui Dumnezeu. Nenorocirile când vin sunt aduse sau îngăduite de Dumnezeu, cu scop bun pentru noi. Ca să ne cruțe, ca să ne evite asemenea nenorociri, sau ca să trecem peste ele, măcar cu sufletul mântuit dacă nu totdeauna și cu trupul, trebuie să apelăm la Dumnezeu.

Iisus Hristos, care a înviat din moartea care încă este o catastrofă în cadrul acestei lumi, ne arată că numai el este biruitorul ei, că numai prin el o putem birui și noi. El ne scapă de fatalism. Dar tot el ne arată cât de naive sunt pretențiile omenești de-a birui lumea deplin fără a gusta din nenorocirile, din catastrofele ei.

E ceva în natură după căderea în păcat, pentru că e și în noi, care face de neînlăturat și folositoare nenorocirile și suferințele pentru mântuirea noastră. Iisus a biruit moartea, dar primind moartea.

Să biruim și noi năcăzurile de azi prin suferința lor cu credință în rostul lor îndreptător mântuitor.

D. STĂNILOAE

La Alba-Iulia s'au terminat lucrările de organizare a Vicariatului episcopiei Clujului. Vicariatul, având în frunte pe P. C. protopop Alexandru Baba, se formează din 8 protopoplate și 202 parohii. Arhiepiscopia a luat act de această organizare a vicariatului, recunoscut și de Ministerul cultelor.

Nr. 11992/940.

Concurs

La școala de cântăreți bisericești D. Cuntan din Sibiu sunt vacante următoarele catedre:

1. Catedra de matematică.
2. Catedra de muzică bisericească.

Candidații cari doresc a ocupa una din aceste catedre, vor înainta Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu până la 20 Nov. 1940 cerere cu actele studiilor de specialitate, de naștere și botez.

La catedra de muzică bisericească vor putea concura numai candidați hirotoniți întru diaconi sau presbiteri.

Salar bugetar 3900 Lei, plus chirie și ajutor familiar.

Sibiu, din ședința secției bis. ținută în 5 Nov. 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român Sibiu

Deschiderea anului universitar 1940/41 în Sibiu

Universitatea Ferdinand I, a Daciei Superioare, cu sediul vremelnic la Sibiu, și a deschis porțile în ziua de Duminecă, 10 Noemvrie, într'un cadru deosebit de sărbătoresc.

Au sosit, în vederea festivității, Conducătorul statului, dl general Ion Antonescu, dli miniștri Horia Sima, Brăileanu, Mihai Antonescu și alte distinse persoane din capitală, — care la ora 9 și jum. au fost întâmpinate în gara Sibiului de dli: general Leventi, comandantul corpului de armată, prefectul Dr. Fleșeriu, primarul municipiului Dr. A. Dörr, și alți fruntași localnici.

Dela gară înalții oaspeți au plecat la catedrala mitropolitană, unde I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți, a săvârșit slujba religioasă, în asistența unui public neobișnuit de numeros.

Predica, rostită la această ocazie de Înaltul Chiriarh dela Sibiu, cuprinde următoarele:

Lumina se numără între cele mai mari minuni ale lumii. Ea e cea dintâi faptă a lui Dumnezeu și condiția primordială a vieții. Mișcarea, culoarea, viața, bucuria, tot ce formează conținutul și farmecul existenței, vin deodată cu ea. Lumina este izvorul a toată cunoștința și înțelegerea, a toată înțelepciunea și dreptatea. Cu lumina s'a asemănat Mântuitorul când a spus despre sine: «Eu sunt lumina lumii; cel ce vine după mine nu va umbla întru întunecare, ci va avea lumina vieții» (Ioan 8, 12).

Celor dintâi oameni cari au auzit aceste cuvinte, le-a fost cu mult mai greu să le înțeleagă, ca nouă celor de azi. Pentru noi ele exprimă o mare realitate care s'a verificat necontenit în cursul celor aproape două mii de ani de istorie creștină. Noi vedem și simțim în efecte minunate adevărul acestui cuvânt. Ca soarele ce răsărind la Răsărit își întinde lumina peste tot orizontul, așa s'a răspândit lumina lui Hristos dela țară la țară, dela neam la neam și revărsarea ei n'a încetat nici până azi. Religiiile vechi și divinitățile lor au dispărut, templele lor s'au mistuit în ruine, toate au trecut ca o noapte, alungate de lumina lui Hristos, care a adus ziua vieții celei pline și adevărate. Din Ierusalim și Palestina lumina cerească și mântuitoare a trecut în Grecia, Italia, Africa și în toate țările lumii. Razele ei s'au coborât și în leagănul unui tânăr popor dela Dunărea bătrână, împodobindu-i sufletul cu aurul ei încă dela zămislirea lui.

Lumina aceasta continuă și azi să se răspândească pe toată întinderea pământului. Nu există pe pământ un colțisor măcar unde să nu fi pătruns o rază din ea. Hristos e cu adevărat lumina lumii, a întregii lumi.

Dar mai mult decât înținderea luminii lui Hristos trage în cumpănă marea ei însemnătate pentru destinul lumii. Unde pătrunde ea, răsare o nouă viață în lume. Forțe noi și necunoscute se împletesc în procesul vieții, pe planul spiritual cu deosebire, de care sunt influențate toate celelalte. Se înstăpânesc condiții și legi noi, o nouă realitate își face apariția deodată cu lumina lui Hristos. O lume nouă răzbește dintr'un ținut misterios în lumea cea veche. Lumina aceasta, dă răspunsul multumitor întrebărilor și îndoelilor noastre, ne arată greșălele și rătăcirile noastre, vina și păcatul nostru. Cel ce primește înlăuntrul său această realitate nouă, adusă de lumina lui Hristos, și i se predă ei cu totul, aceluia i se înfățișează înaintea ochilor sufletului sensul cel mai profund al vieții și ținta adevărată a destinului

omnesc. Acela e scăpat de întunecare, acela are lumina vieții.

Dacă Hristos este lumina lumii și lumina adevăratei vieți, atunci fără de El nu putem trăi. Viața trăită în afară de lumina lui Hristos, este o agitație sterilă și găunoasă care se prăbușește curând în nimic. Cuvântul lui Hristos: «Eu sunt lumina lumii» se tâlmăcește: Voi aveți nevoie neapărată de mine; fără de mine nu puteți găsi izvorul, de unde să vi se adape o viață plină, adâncă, productivă, eternă. Eu vă sunt indispensabil, duhul meu creiază climatul de care aveți nevoie pentru sufletele voastre. Nu umblați deci întru întunecare. Iar dacă sunt locuri întunecoase în apropierea noastră, inimi întunecoase împrejurul nostru, trebuie să facem să pătrundă și în ele lumina lui Hristos.

Zilele noastre simt într'un mod deosebit de puternic necesitatea intrării în sfera luminii lui Hristos. Medicina mai nouă folosește raze de înălțimi pentru a vindeca și întări viața trupului. Tot așa sunt necesare raze de înălțimi, din lumina cerească a lui Hristos, pentru a întări sufletele de azi. Ne trebuie o ridicare pe înălțimi către Hristos a conștiinței neamului, după înfrângerile și slăbiriile ce le-a suferit în anii din urmă. Nu există o problemă mai mare în viața neamului nostru de azi ca aceea de a-i înălța puterile sufletului, de a-i înălța conștiința lui morală, conștiința misiunii și a destinului său în lume, de a-i întări încrederea nezdruccinată în forțele proprii și în grija deosebită a lui Dumnezeu față de el. Opera aceasta pe cât de mare, pe atât de necesară, numai prin apelul necontenit la lumina lui Hristos o putem îndeplini. Prin Hristos am biruit necazurile grele ale veacurilor trecute. Când se pune azi problema învierii noastre sufletești din adâncime, problema adunării de puteri uriașe, supra omenești, în sufletul neamului, pentru a putea învinge toată vrăjmășia și asprimea acestor timpuri, pentru a putea ieși biruitori din aceste grozave strămătorii — simțim că ne trebuie lumina lui Hristos. E o bucurie pentru noi să constatăm cum generația tânără de azi, generația legionară, este, pe cât de conștientă de marea problemă ce i-a pus-o destinul, de problema refacerii sufletești, tot pe atât de pătrunsă de convingerea că rezolvarea ei nu o poate obține decât prin lumina lui Hristos care s'a jertfit pentru mântuirea sufletească a omului.

Adumbrită de lumina lui Hristos trebuie să fie și Universitatea ardeleană care își deshide azi porțile în Sibiu. Ea vine azi în orașul nostru cu durerea de-a fi trebuit să-și părăsească vatra dela care a iradiat douăzeci de ani o bogată lumină pentru sufletul românesc. Suntem convingși că această durere a ei se va transforma în energie nouă, în putere sporită de creație științifică și de profetism național. Eșecul atât de dureros pentru neamul nostru al unor înclinații prea exclusiv raționaliste și experiența miraculoasei renașteri sufletești pe care o produce credința în generația tânără, trebuie să servească Universității drept argumente decisive pentru orientarea viitoare în care strădaniile științei să le aducă în legătură cu credința, cu lumina lui Hristos. Numai în armonioasă împletire știință și credință pot conduce oameni și popoare la fericire.

Misiunea Universității în situația noastră de azi este să se apropie și mai mult de durerile și de aspirații-

nile neamului. Ea nu trebuie să se închidă în turnul de fildeș al unei științe care n'are să spună nimic special și întăritor neamului nostru în situația concretă în care se găsește și în care trebuie ajutat și întărit prin toate activitățile noastre. Realitățile mari și profunde din viața unui popor nu pot fi percepute prin metodele laboratorului. De ele trebuie să ne apropiem cu inima noastră iubitoare și cu credința noastră fermă.

Azi ne trebuie o Universitate luptătoare în slujba învierii sufletești a neamului și a înfăptuirii aspirațiilor lui. Universitatea va înălța conștiința națională, va aprinde entuziasmul și spiritul de jertfă al tineretului de elită care este încredințat ei.

Cum am trăit în trecut, stăpâniți de conștiința incandescentă că suntem plămădiți pe acest pământ și avem asupra lui un drept inalienabil, — tot așa și azi când ne vedem într'o situație potrivnică acestui drept, trebuie să ne aprindem din nou flacăra conștiinței depline a lui. Situația actuală poate să fie cum o fi, dar dreptul este irevocabil: el nu poate fi schimbat și abrogat de nimeni și de nimic pe lume. Iar dela lupta dărză și neostenită pentru el nu ne poate opri nici o putere de pe lume. Universitatea trebuie să fie în șirurile dintâi ale acestei lupte, fluturând sus steagul animator. Acestei lupte de reînălțare a dreptății ne vom închina cu toții puterile până la ultima răsuflare. Toate energiile și străduințele noastre, învăluite de dogoarea nobilă și străbătătoare, ce o dă lupta pentru un ideal și conștiința unui drept sfânt, le vom concentra și îndrepta spre această țintă.

Ca părinte sufletească al poporului, cunoscând tainele sufletului românesc de pe aceste plaiuri ardelene, în numele acestui popor și în fața altarului acestei biserici care e biserică mamă a tuturor bisericilor din Mitropolia Ardealului, fac mărturisirea solemnă și hotărâtă de a nu pierde din vedere nici o clipă idealul ce avem de realizat și jertfa ce trebuie să o aducem pentru el, zicând cu psalmistul: «De te voi iubi Ardeal, uitată să fie dreapta mea. Să se lipească limba mea de cerul gurii mele, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu voi pune Ardealul în fruntea bucuriei mele», (Psalm 137).

Domnule General,

Facem această mărturisire din conștiința că însuși sufletul poporului pe care-l păstoresc, ne-o poruncește ca pe un legământ sacru. El ne îndeamnă să vă dăm asigurarea deplină de-a vă sta în ajutor cu toată încrederea și cu tot ce putem pentru ca să scoateți neamul la liman bun din situația grea în care se găsește. Oricât de grea ar fi povara zilelor de acum, nu ne lăsăm copleșiți, ci stăruim în credință și în luptă necurmată. Avem siguranța nezdruccinată că întunecimea de azi, oricât de groasă și de apăsătoare, va trece cu ajutorul luminii lui Hristos ce înfrumțează sufletul tineretului nostru. Viitorul e al nostru fără nici o îndoială! Ne duce spre el Dumnezeu de care ne-am legat destinul cu toate puterile noastre. Așa să fie! Amin. —

La actul festiv, din sala teatrului municipal, dl rector Sextil Pușcariu a rostit un cuprinzător discurs, din care dăm următoarele:

Analizele sanguine întreprinse în laboratoarele noastre au dovedit că, din punct de vedere rasial, sângele ce curge prin vinele noastre e ca vinul nobil ale cărui calități cresc cu vechimea lui și care înobilează vinul nou cu care se amestecă. Neamurile străine, care de bună voie s'au lăsat absorbite de noi, nu au alterat calitatea superioară a sângelui nostru traco-geto-dac, lămurit cu sânge

latin, iar indicele sanguin în Carpații vestici dovedește origina română a celor ce și-au însușit în mare parte graiul săcuiesc.

Sutele de hărți ale Atlasului Lingvistic Român dovedesc o admirabilă solidaritate națională ce nu ține seama de obstacole geografice și de vremelnice hotare politice și pe care nimic nu o poate sdruncina.

Desgropările făcute de arheologii noștri dau la iveală așezări de ale strămoșilor din cele mai vechi timpuri: în cimitire acoperite cu straturi groase de pământ oasele năvălitorilor barbari sunt așezate după orânduielele locuitorilor lor romani. Ajunge să răcăi pământul pe ambele versante ale munților pentru ca să te convingi de autohtonă și continuitatea noastră. Cununa de lauri a împăratului Traian, pe care nu de mult ați evocat-o, Domnule general, nu e la noi o piesă învechită de muzeu, ci un simbol.

Noi nu suntem venetici, ci suntem înfipti cu rădăcini de multeori milenare în solul țării noastre pe care n'am curcit-o prin norocul schimbător al armelor, ci prin calitățile noastre de rasă. Noi nu ne-am lărgit hotarele etnice printr-o conjunctură politică favorabilă, ci prin calitățile cu care ne-a înzestrat firea, cu frumusețea noastră fizică și sufletească, cu omenia și inima noastră deschisă și îngăduitoare, cu simțul de armonie și cu setea noastră de frumusețe și de dreptate. Cu asemenea calități am trecut biruitori prin furtuni și asupriri, asimilând pe cei ce au răvnit la bogățiile pământului, care nu lor, ci nouă ne-a fost prieten, căci noi l-am muncit cu credință și i-am încredințat din bătrâni pe morții noștri iubiți.

Domnilor și Doamnelor,

Sibiul din care Gheorghe Lazăr, protejatul baronului Brukenthal, a descins în Țara Românească, în care, la începutul secolului trecut, editorii sași răspândeau carte românească, în care marele mitropolit Șaguna a pus temelii de veci bisericii noastre strămoșești, în care se țineau adunările naționale și apărarea Tribuna, din care Consiliul Dirigent a condus destinele Daciei Superioare, — a primit trei Facultăți ale Universității noastre pribegi între zidurile lui, iar Timișoara, capitala ospitalieră a Banatului, binecuvântat de bogății materiale și spirituale, adăpostește Facultatea noastră de științe...

— Corul a intonat imnul regal și cântecul tineretului legionar.

În discursul ce a urmat, dl ministru Traian Brăileanu a subliniat ajutoarele și mijloacele puse la dispoziție din partea guvernului pentru acest institut de cultură, îndemnând studențimea să fie răbdătoare și să înfrunte cu bărbăție toate lipsurile și necazurile care le-ar aduce eara ce se apropie.

Dl profesor Em. Racoviță aduce salutul Academiei Române și urările sale de deplină ispravă în reînviata așezare, ce cu atâta răvnă au întreprins profesorii și studenții Universității Daciei Superioare. —

În numele universității bucureștene a cuvântat dl profesor P. P. Panaitescu, zicând: Dacă granițele politice nefirești ne despart de frați iubiți, cultura străbate și unifică; ea ne-a ținut din vremile vlădicilor dreptcredincioși cari scriau carte de învățătură pentru întreaga seminție românească, a cronicarilor cu grai legănat, a glasului de tunet al școlii ardelenice care se auză și dincolo de munți; să nu uitați niciodată, a încheiat dl profesor, că inima de frate este aproape, v'o spun în numele Universității din București.

Au mai vorbit: dl primar Dörr, în calitate de reprezentant atât al municipiului din vechea capitală ardelenă, cât și al mișcării național-socialiste a tineretului german din Sibiu; dl Vornică, președintele centrului studențesc Cluj, declarând că studențimea nu se pleacă în fața vitregiei vremurilor; armele tinerimii legionare sânt spiritul de jertfă și cinstea sufletească, la care se adăogă munca și disciplina.

La urmă a luat cuvântul dl general Ion Antonescu, Conducătorul statului, robind următoarele impresionante cuvinte:

Domnilor miniștri,
Înalt Prea Sfințite,
Die rector și dl or profesori,
Români, Legionari,

Din ceasul când Dumnezeu și sfășierea neamului mi-au adus pe umeri răspunderea viitorului, azi este întâia oară când pun piciorul pe pământul Ardealului sângerat.

De aceea, ca ostaș, ca român și Conducător al statului, — socotesc că nu-mi pot cinsti răspunderile, venind aci, decât îndreptând cel dintâi gând, al meu și al tuturor, spre toți fiii Transilvaniei sbuciumate.

Ardeleni,
Frați dragi și încercați,
Cugete risipite, vetre stinse și trădate,

Români, smulși din glia sfințită de sudoarea muncii strămoșești,
Vouă, vă închin azi toată dureră și toată nădejdea mea.

Înțelegeți-mă, înțelegeți-ne.
În tăcerea noastră măsurată, ca și în acțiunea noastră sinceră, demnă și dărză, —

Să nu vedeți nici uitare, să nu aflați nici o îndoială.

Și voi, ostași ardeleni, cari v'ați părăsit tindele, trădând legea strămoșească a Sarmisegetuzei, să nu vă zdrobiți inimile, pentru a lăsa să curgă veninul desnădejdiei.

Toți trebuie să aveți încredere. Generalul Antonescu, în numele tuturor conștiințelor, vă cere încrederea. Trebuie să i-o dați.

Nici eu, nici legionarii, n'am dat până acum o luptă de dreptate și redeșteptare, pentruca să ne trădăm azi țara și neamul.

Noi plătim azi — greu și aspru — greșelile trecutului.

În ostaș, care am luptat pentru granițe și pentru înălțarea armatei, — care am primit prigoana și umilirea închisorii, fiindcă mă îndârjisem să apăr onoarea și ostirea țării, — stau azi cu fruntea sus în fața voastră, ardeleni, și stau azi cu fruntea sus și în fața acelor cari pândesc din umbră și cu perfidie, vinovații de ieri, vinovații de tot ce s'a întâmplat, vinovații de totdeauna.

Odată cu mine și legionarii vă pot privi cu mândrie, ardeleni, fiindcă, ani dearândul au strigat că neamul se prăvălește și și-au dat tinerețea și viața în lupta ne-gală, primind bottezul morții, — în frunte cu Comandantul mișcării, ardeleanul Horia Sima.

Vina nu e a noastră.
Vina e toată, numai a acelor, dela voi și dela noi, cari au primit ca țara să se prăbușească sau au dus-o la prăbușire.

Istoria pe ei îi va judeca, și nu pe noi.

Noi, peste ei și fără ei, ne facem azi datoria de a păzi neamul și de a-i reda liniștea, siguranța și puterea.

Prin politica noastră, nouă și demnă înăuntru, leală și sinceră în afară, noi voim să dovedim tuturor că poporul românesc merită să fie privit cu adevărat un popor stăpân și sigur de drepturile lui de ieri și de totdeauna.

Prin unirea noastră frățească și îndurerată, prin fapta noastră întreagă, prin munca noastră clăditoare, să facem să câștigăm deocamdată înăuntru ceea ce am pierdut în afară.

Prin afirmarea rosturilor noastre de viață, prin onestitatea noastră mândră și dărză peste granițe;

Prin credința noastră în dreptatea lumii noi ce va să vină, să ridicăm neamul, să-i redăm onoarea și încrederea drepturilor.

Aveți încredere în noi și în cei ce ne pot sprijini.

Domnilor profesori,

— În această reîntrupare a țării, universitățile și universitarii au soartă de ziditori.

— Universitățile sânt pentru națiunile moderne, ceea ce vatra antică și focul ei sacru au însemnat pentru păgâna lume din răsăritul civilizației.

— Universitățile trebuie să fie făclia care despică drumul viitorului național; să fie amvonul din care pornesc credințele noi.

— Universitățile trebuie să fie pentru noi zidurile nevăzute ale veșniciei românești; iar pentru cei din afară, cetățile adevărului, ale drepturilor și mândriei naționale.

— Toate popoarele, din toate vremurile, s'au înălțat, au devenit mari, când au știut să-și întemeieze școli mari.

Știți ce a însemnat Universitatea germană și italiană, în unitatea și desvoltarea marilor lor națiuni.

— Sănteți aci Universitate pribeagă. V'ați pierdut leagănul gândului și căminul cald al creației.

Dar, ați venit pe un pământ și într'un oraș, care are un bătrân și nepieritor titlu în spiritualitatea românească.

— Aci a învățat și de aci a pornit marele întemeetor de cultură Gh. Lazăr, pentru a lega, peste munți, cugetul latinității noastre.

— Aci, dela așezământul religios al lui Mihai Viteazul, s'a împlântat spiritul unității noastre morale, prin rădăcinile sfinte ale Bisericii.

— Dela Șaguna până la cei de azi, și până la cei ce vor să vină, nimeni n'a mai clintit și nu va clinti temelurile noastre de credință în Dumnezeu și în dreptatea lui.

Aci în Sibiu, s'a întemeiat și a strălucit bătrâna societate «Astra», adunând cugetele ardelenice și întărind convingerile românești.

— Tot aci, pe pământul Rășinariilor, s'a născut și a trăit poetul pătimirii noastre.

Aci a suferit și a cântat Octavian Goga, — în nepieritoarele lui versuri — codrii noștri verzi, câmpurile noastre de mătăse, jalea Oltului nostru, jalea caselor noastre, jalea de ieri, jalea de azi — poetul sbuciumării și nesfârșirii noastre, poetul, care nu-și doarme somnul în pământul strămoșesc al Ciucei, ci veghează.

(Sala întreagă se ridică și păstrează câteva minute de pioasă tăcere.)

— Ați pierdut, domnilor, o tradiție, tradiția clujană, dar ați găsit aci, primitoare și caldă, tradiția întreagă românească.

— Vă rog s'o cinstiți.

— O veți cinsti dacă faceți aci cu adevărat apostolat.

— Adevărata Universitate nu este numai școala cărții, ci și școala neamului.

Ea zidește nu numai cultura, dar înalță și încălzește conștiința națională, prin cultul credinței în Dumnezeu și în puterile patriei.

— Cultura fără suflet e ca soarele împânzit de nori. Luminează, dar nu încălzește.

— A fi profesor înseamnă a-ți aprinde în cuget jaratecul cunoașterii și al adevărului, nu numai a-l privi; înseamnă a-ți împărți cugetul, împărțind căldura credinței; și mai presus de toate înseamnă a-ți arde sufletul, ca alții să aibă lumina și dogoarea lui.

— Fiți profesori, Domnilor, dăruiviți-vă.

Domnilor, Universitatea este și școala vieții și școala lumii. Adevăratul profesor dăltuește sufletele și caracterele, ca sculptorul în piatră.

Prindeți dalta domnilor profesori, și tăiați în piatră caractere și conștiințe. Țara le așteaptă; țara are nevoie de ele. Numai prin ele putem ridica neamul.

— Înălțurați pe acei cari, risipiți în scopuri mărunte, s'au îndepărtat

dela datoria exemplului, au umilit caracterele și au făcut școala lingușirii, a lașității și trădării.

— Fiți apostoli. Numai așa vă veți cinsti locul de îndrumători spirituali ai neamului.

— Iar voi, studenți dragi, și legionari plini de răvnă, simțiți-vă datoria.

— Sunteți viitorul Ardealului românesc. Pe umerii și în piepturile voastre se va rezema și va trăi puterea neamului.

— De mintea și sufletul vostru atârnă viitorul țării.

— Ați suferit, v'ați întunecat, v'ați răsvrătit, v'ați jertfit, — pentruca sufletul Ardealului să fie zidit în duhul Căpitanului și Ardealul să devină legionar. Fiți mândri că Comandantul mișcării legionare este fiul Ardealului.

— Aveți însă azi de făcut mai mult: aveți să zidiți.

— De entuziasmul și deslănțuirea forței voastre atârnă soarta Românilor. Ea nu poate fi sigură și mândră, decât dacă uniți forța cu înțelepciunea.

— Munciți, munciți, munciți. Din zorii zilei și până în zorii viitorului.

Aplecați-vă puterea pe cărți, oțeliți-vă brațele, întăriți-vă sufletele.

— Un neam poate fi redeșteptat prin viforul entuziasmului, dar nu poate fi înălțat decât prin dogoarea muncii și patima răspunderii.

— Neamul românesc și-a pierdut și altădată granițele; el a primit și altădată ropotul cotropitorilor.

— Sufletul și conștiința lui nu au putut fi însă cotropite de nimeni, fiindcă veac de veac, nenumărate vecuri, el s'a zidit pe mintea românească a generațiilor care pe pământul Ardealului și pretutindeni, au primit toate împilările și toate umilirile, dar au știut să ducă nestinsă lumina culturii și credinței românești.

— Jertfa lor este straje.

— Fapta lor este poruncă.

Făclia lor de ieri este în mâinile voastre azi.

Cinstiți-o.
— Intemeiați, românește și legionărește, o tradiție studențească și românească, și juraiți-vă să nu închideți ochii decât cu același suflet tânăr de studenți și de români.

Pentruca Ardealul nu trebuie să aibă Universitatea lui pe drumuri de pribegie;

Pentruca, lăsând Sibiului rosturile sale duhovnicești și așezările sale etnice și comerciale, trebuie să dăm totuși Universității Ardelenice zările sale proprii;

Pentruca acolo unde este mintea, este și puterea, și unde este unitatea sufletului, este și a pământului;

Am hotărât să zidim Cetatea Culturii Românești, din Transilvania, la Alba-Iulia.

În Alba-Iulia marelui și nepieritorului Mihai; în Alba-Iulia unirii și a încoronării întregitoare a lui Ferdinand I și a Reginei Maria, acolo va fi cetatea spirituală, de peste Carpați, a neamului lui Mihai I.

— Ni-o poruncește trecutul și umbrele lui sfinte.

Ne cheamă acolo viitorul.

Vom sprijini cu toate jertfele noastre această întemeiere.

Fiindcă așa răspunde un neam întreg și mândru la actele brutale de dărâmare ale altora:

Zidind cu spiritul. —

— Festivitatea s'a terminat cu promovarea unei serii de studenți la gradul de doctor în medicină.

Masa comună anunțată, având în vedere jalea provocată de cutremur, s'a conțramandat.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 12.653.

Circulară

cătră toate oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Infricoșatul cutremur de pământ din noaptea de 10 Noemvrie a. c., alături de cunoscutele nenorociri abătute asupra Țării și poporului nostru, sunt totatătea semne, din care să ne aducem aminte că soarta noastră e în mâna lui Dumnezeu și Lui să-i-ne închinăm și dela El să așteptăm mântuirea.

Spre a cunoaște efectele firiice ale cutremurului, invităm oficiile parohiale să raporteze cu întoarcerea poștei despre: bisericile și edificiile bisericesti, care au suferit pagube în urma cutremurului, arătându-se felul stricăciunilor, precum și materialul construcției **peatră, cărămidă, lemn**, dacă este monument istoric, valoarea stricăciunilor și timpul necesar reparațiilor.

Aceste date ni s'au cerut și din partea On. Minister al Educației Naționale al Cultelor și Artelor.

Sibiu, 15 Noemvrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Cutremurul din 10 Noemvrie 1940

Capitala, și întreagă țara noastră, stă încă sub impresiunea puternică a cutremurului catastrofal din noaptea de Sâmbătă spre Duminecă. Pământul s'a sguduit, și în câteva clipe, s'au surpat clădiri mari și mici, și în nenumărate locuri au acoperit sub dărâmături câteva sute de vieți omenești.

În această îngrozitoare nenorocire ce s'a abătut asupra țării, autoritățile și tineretul legionar, nu mai puțin tinerii germani și italieni, precum și soldații germani veniți în misiune la noi, au dat fără întârziere ajutoarele trebuincioase victimelor, ajutând, cu multă lăpădare de sine, pe cei căzuți în cumplită suferință și inspirând curajul de-a întâmpina cu bărbăție lovitura cruntă a sorții.

Cutremurul a produs prăpăd și spaimă într'un larg cuprins al țării, secerând și victime omenești.

O expunere, făcută în Consiliul de miniștri dela 11 l. c., constată caracterul mai grav al cutremurului în patru centre: **București, Valea Prahovei, Galați și Focșani**, — unde s'au produs și numeroase cazuri mortale, pe lângă imensele pagube materiale.

Ministerul justiției a dispus imediat arestarea constructorilor blocului „Carlton” din București, vinovați pentru construirea defectuoasă a marelui imobil complet dărâmat, în care și-au găsit moartea peste 200 de oameni. Alte 36 de mari clădiri, în urma stricăciunilor suferite, vor fi cu totul dărâmate.

În orașele ardelenne pagubele provocate de cataclism sânt cu mult mai reduse. În Brașov un mare număr de clădiri a îndurat stricăciuni. Sânt și câteva persoane rănite; victime de vieți omenești n'au fost.

Din comuna Araci, protopopiatul Sf. Gheorghe, ni se comunică: Cu neșpusă durere sufletească vă aduc la cunoștință că biserica noastră ortodoxă, care în cutremurul din 22 Octomvrie a. c. suferise mici stricăciuni, în noaptea de 10 Noemvrie c. ora 3.40 minute, s'a năruiț din temelii în urma puternicului cutremur de pământ. Zidurile, ce au mai rămas, amenință să se prăbușească în orice clipă. Mobilier și utensilii sânt distruse aproape în întregime. Cu ajutorul credincioșilor s'au scos de sub dărâmături lucrurile ce au mai rămas și s'au depozitat în Casa culturală din parohie. Mai toate clădirile din comună, împreună cu școala și cu biserica reformată, sânt, mai mult sau mai puțin, deteriorate, ear două complet sfărâmate. O ca-

pelă ce va lua ființă, va sluji pentru trebuințele sufletești ale ortodocșilor din parohie.

Cu gândul spre Cel Atotputernic, înălțăm cucernice rugăciuni să ne ocrotească în mare mila Sa și să coboare binefăcătoarele raze ale nădejzii în sufletele tulburate ale tuturor.

Se impune, în aceste zile de grea încercare, când mulți fii ai țării și-au pierdut întreaga agoniseală și adăpostul, să fie ajutați și dăruiți de toate inimile generoase al neamului, în conformitate cu măsurile luate de autorități.

Expunerea drepturilor românești

Profesorii de istorie dela Universitatea din Sibiu și-au închinat lecțiile de deschidere ale noului an expunerii drepturilor noastre asupra întregului Ardeal. Este o manifestare frumoasă și plină de actualitate a spiritului ardelean pe planul științific. Problema aceasta trebuie să domine de aci înainte neincetat toate preocupările și strădanile Universității pribege și ale Ardealului în genere.

Iată programul acestor lecții cari se țin în fiecare zi dela 6—7:

1. **Silviu Dragomir**: Transilvania și dreptul de stăpânire asupra ei, Joi, 14 Nov., ora 6 p. m.

2. **Romulus Cândea**: Ideea națională în sec. 19 și problema românismului, Vineri, 15 Noemvrie.

3. **Const. Daicovicu**: Rădăcinile milenare ale poporului românesc în Transilvania, Sâmbătă, 16. Nov.

4. **Ioan Lupăș**: Probleme de istoriografie transilvană, Luni, 18. Nov.

5. **Coriolan Petranu**: Probleme de storia artei în Transilvania, Marți, 19 Nov.

6. **Ioachim Crăciun**: Tiparul la românii din Transilvania, Miercuri 20 Nov.

7. **Romulus Vuia**: Satul românesc din Transilvania, leagăn al poporului nostru, Joi, 21 Nov.

8. **Sabin Opreanu**: Locul Transilvaniei în unitatea geografică a României, Vineri, 22 Nov.

Lecțiile acestea sunt frecventate de un public numeros și select, depășind cadrul strict universitar și angajând interesul tuturor cercurilor românești din Sibiu.

Prima lecție, a dlui Silviu Dragomir, a avut loc Joi, 14 Nov. ora 6 seara într'o sărbătorească atmosferă. Păr. rector Dr. D. Stăniloae a salutată cu această ocazie pe iluștrii profesori cari reiau de lângă vatra spirituală a Bisericii o veche activitate de luptă pentru drepturile neamului nostru din Ardeal.

Mulți dintre profesorii cari țin aceste conferințe în cuprinsul Academiei, au fost odată dascăli ai ei. Acum se întorc iarăși aci, cu aceeași mistune.

Nr. 428/940

(66) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Curechiu**, protopopiatul Băița, devenită vacantă prin pensionarea preotului Petru Todoran, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Întregirea dela stat.
2. Adăul obișnuit în comună: câte una ferdeică cucuruz nesfărâmat, de familie.
3. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de învinițarea de candidare dela Prea Veneratul Cousiliu Arhiepiscopesc și de actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Băița, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu învinițarea oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român Băița, în înțelegere cu consiliul parohial.

Băița, la 4 Noemvrie 1940.

Dumitru Secărea
protopop.

INFORMAȚIUNI

Doctor „honoris causa”. Universitatea vieneză a proclamat, într'un solemn cadru, în ziua de 5 l. c., Doctor „honoris causa”, pe dl profesor **Nichifor Crainic**, scriitorul fecund al culturii creștine române și mare amic al poporului german. Rectorul **Knoll** al universității din Viena, în discursul său de întâmpinare, a scos la iveală activitatea științifică a sărbătoritului și rolul dlui Crainic în adâncirea bunelor raporturi româno-germane. Dl profesor N. Crainic, în cuvântul său festiv, vorbind despre Viața spirituală în România de azi, a înfățișat profesorilor și studenților, veniți în mare număr, lupta tinerei generații române pentru încadrarea României în politica europeană. Profesorul român a fost, la sfârșitul expunerii sale, călduros ovaționat de întreaga asistență.

La Ierusalim s'a săvârșit, cu prilejul onomasticeii M. Sale Regelui **Mihai I**, un serviciu religios în Casa Română a sfântului oraș și în prezența consulului general, **Zaborovski**, și a membrilor coloniei ortodoxe române.

Școală ortodoxă română. Școala normală de conducătoare de grădini de copii dela Beiuș se transformă, prin noul decret-lege, în școală normală de conducătoare de copii cu caracter confesional, sub jurisdicția Sfintei Episcopii ortodoxe române de Oradea cu sediul la Beiuș, în proprietatea căreia trece atât localul, cât și întreaga avere a numitei școli, înființate în virtutea decretului-lege de acum,

„Glasul Strămoșesc”, foaia lui **Ion Banea**, fruntașul legionar al Ardealului, martir al credinței pentru care a luptat, reapare la Sibiu, având ca director pe dl **Nicolae Pătrașcu**, secretarul general al Mișcării legionare, iar ca redactor responsabil pe Păr. diacon **Nicolae Constantin**.

Este o tribună vie, un organ de mărțurisiri înflăcărâte, o expresie a Ardealului legionar. Urâm confratelui viață lungă și deplin succes în lupta sa.

Profesorul H. Harmjanz dela universitatea din Frankfurt pe Main, director al Institutului etnografic german, în recenta sa călătorie de studiu trecând prin Sibiu, a fost câteva ore oaspe al I. P. S. Sale mitropolitului **Nicolae** al Ardealului, care a asistat la una din conferințele ținute în orașul nostru de savantul profesor german.

„Renașterea”, organul național-bisericesc, ce apărea la Cluj, a trecut la **Alba-Iulia**, strada **Avram Iancu** Nr. 3, unde va continua cu toată râvna „sămănatul ideilor care au călăuzit până acum eparhia Vadului, Feleacului și Clujului”. Directorul Renașterii este Pr. **Nicolae Vasile**. Cucernicii preoți nu vor întârzia a sprijini, din toată inima, valorosul organ eparhial.

Imbucurătoare știri se trimite din Orăștie: jidovii acestui oraș, închizându-și prăvăliile, se pregătesc de plecare pe alte meleaguri, — cât mai departe de Europa.

Act de mulțămire. Subsemnatul, refugiat din Bucovina și numit, prin bunăvoința I. P. S. Sale Mitropolitului **Nicolae**, în parohia Hăpria, prof. **Sebeș**, aduc viile mele mulțămiri P. C. Sale părintelui protopop al Sebeșului, Dr. **Vasile Oană**, precum și fraților întru Domnul preoți ai acestui protopopiat, cari mi-au venit în ajutor cu alimente și cu suma de 16.000 lei. — Preof **Vasile Vasilescu**.

Mai multe zeci de români expulzați din județul Ciuc s'au refugiat, trecând prin munți, în Moldova. Expulsarea s'a făcut, ca de obicei, în chipul cel mai barbar. Maltratații, între cari și un preot și un învățător, au sosit într'o stare de plâns la graniță, unde sânt îngrijiiți de autoritățile din Tarcău, iar cei mai grav răniți au fost transportați la spitalul din Peatra-Neamț. De remarcat că ungarilor, în turbarea lor, au expulsat din secuime și pe românii maghiarizați cari nu știu nici un cuvânt românește.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 17 Noemvrie 1940, va predica părintele **Nicolae Gavra**.

Conferință publică. Cercul militar civil din Sibiu organizează un ciclu de conferințe de mare actualitate, care își la începutul Duminecă, în 17 l. c., ora 12 la amiază, în sala mare a prefecturii județului. Va vorbi dl profesor **I. Lupăș** despre subiectul: Cui aparține Transilvania din punct de vedere istoric, geografic, economic și etnografic.

Nr. 12.540—940

Concurs

Pentru pictarea interioară a bisericii „Sf. împărați Constantin și Elena” din Hunedoara, se publică concurs cu termen până la 20 Decemvrie 1940, invitându-se pictori autorizați a înainta Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu oferte, specificând amănunțit figurile sacre, dimensiunile și felul lor, conform canonului de pictură bisericească al Bisericii ortodoxe a altarului, turlei, sânuților și stâlpilor, capeteasma, Naosul, pronaosul și tinda bisericii. Spre a nu rămâne spații libere între figuri și scene, se vor complecta cu ornamentele strict necesare.

Pictura pe pereți va fi în fresco pe tencueală crudă și concurenții vor preciza în ofertele lor compoziția materialului frescei, iar a icoanelor se va face pe panouri de lemn, în ulei sau rășină, după o prealabilă pregătire în tempera cu ou. Fondurile tablourilor și locurile cari necesită politură, se vor executa cu aur veritabil.

E de dorit ca artiștii concurenți să se deplaseze în Hunedoara, spre a studia la fața locului interiorul bisericii și suprafețele de pictat cu figuri și ornamente.

Cheltuelile de deplasare nu se restituie.

La ofertele înaintate la concurs să se anexeze schițe de ansamblul lucrării sau de sectoare.

Ofertele vor fi examinate de o comisiune de experți.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege oferta pictorului, cu garanții mai sigure, că lucrarea va fi executată în condițiunile cele mai bune.

Condițiunile de executare a lucrării și de plată vor fi trecute în contract special, supus aprobării Consiliului arhiepiscopesc.

Sibiu, 15 Noemvrie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 213/940

(65) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Dârlos**, din protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.
2. Sesiune parohială: 22 jugăre arător și 2 jugăre fanaț, pământ de calitate bună.

3. Stola uzitată în protopopiat.
4. 2 stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, tăiatul și adusul lor privește pe preot.

5. Până la zidirea caselor parohiale, — chiria pentru locuința preotului o plătește parohia.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de învinițarea de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc Mediaș în termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta, cu avizul prealabil al oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a sluji, predica și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Mediaș, 11 Noemvrie 1940.

Ioan Crăciun
protopop

Organizați Reuniuni de femei